ANUL IX No. 2581 — EDIŢIA A TREÏA — MARŢI 9 IULIE 1896

NUMERUL 10 BANI
ABONAMENTELE
INCEP DE LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte
In *Bucureşti* la Casa administraţieĭ
In *Judeţe* şi *Streinătate* prin mandate poştale

Un an în Ţară	30 Leĭ; în Streinătate	50 Leĭ
Şase lunĭ	15 „ „ „	25 „
Treĭ lunĭ	8 „ „ „	13 „

Un număr în streinătate 20 banĭ
MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te reşti Romîne de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ
REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Bandiţiĭ de la Bacăŭ

REGIMUL SCANDALULUI

Un liberal spunea a doua zi după detronarea mitropolitului Ghenadie: «Numaĭ un partid tare, precum este partidul liberal, ar fi putut face actul acesta fără să revoluţioneze ţara». Nu ştiŭ dacă întreaga serie de scandalurĭ săvîrşite în chestia Ghenadie, dovedeşte tăria partiduluĭ liberal; dar dacă lucrul ar fi adevărat, ar trebui să spunem cu toţiĭ: «Fereşte-ne, Doamne, de partide tarĭ!»

Eŭ credeam, pînă acuma, că un partid puternic şi numeros este dator să-şĭ întrebuinţeze forţele pentru lucrul public, să muncească pentru folosul ţăreĭ, să facă reforme şi să realizeze ideĭ; cu venirea liberalilor la cîrmă am aflat că un partid tare este acela care poate realiza, fără a fi pedepsit, cele maĭ neîntrecute infamiĭ, ca unuĭ asemenea partid îĭ este dat ca să facă experimente sîngeroase pe socoteala ţăreĭ, cu alte cuvinte, cînd eştĭ un partid viguros ţara este datoare să-ţĭ simtă puterea pumnilor. Astă-zĭ, partidul liberal îşĭ plăteşte luxul tuturor fantaziilor; dînsul, avînd conştiinţa tărieĭ sale, îşĭ permite tot felul de *turnurĭ de forţă*.

Un acrobat vînjos, cu musculatura de fier, îşĭ zice: «Eŭ, care sînt atît de puternic, fi-voĭ în stare să ridic 100 kilo fără să sufăr?... Şi imediat acrobatul ridică 100 kilo. Cu partidul liberal se petrece acelaş lucru.

Intr'o zi, acestuĭ partid îĭ vine pofta ca să-şĭ experimenteze puterea făcînd scuze Ungurilor, altă dată îşĭ plăteşte fantazia de a expulza pe macedonenĭ, a treĭa oară detronează pe mitropolitul primat. Experimentele aŭ reuşit de minune, partidul a executat «turul de forţă», ĭar ţara, de şi coprinsă de adîncĭ nemulţumirĭ, n'a avut puterea să se revolte.

Şi acesta se numeşte un partid de guvernămînt.

Sînt oamenĭ bine organizaţĭ, înzestraţĭ de natură cu nervĭ de oţel, cu muşchĭ de fier, cu sînge sănătos şi abundent, cu toate organele în stare normală. Eĭ bine, acest om atît de bine pregătit pentru munca productivă, îşĭ sleĭeşte forţele în orgiĭ, îşĭ cheltuĭeşte sănătatea şi izvoarele vitalităţeĭ în petrecerĭ carĭ ruinează, nu doarme nopţile, îşĭ alcoolizează celulele, într'un cuvînt petrece o viaţă desfrînată. Şi organizmul, orĭ cît de bine înzestrat, nu poate rezista unuĭ asemenea regim.

Partidul naţional-liberal, chĭar dacă s'a bucurat vre-o odtă de atîtea puterĭ cîte 'şĭ le închipuĭe, astă-zĭ este un organizm gîrbov. Cel puţin restauraţia D-luĭ Sturdza ĭ-a fost fatală, căcĭ o epocă de guvernămînt petrecută în orgiĭ şi escese, nu era făcută spre a da puterĭ orĭ spre a întreţine puterile.

De alt-fel, cele întîmplate cu mitropolitul precum şi cu cele-l'alte scandalurĭ dovedesc nu numaĭ tăria partiduluĭ liberal, dar încă şi starea luĭ morală. Cînd acest partid îşĭ freacă mînile de bucurie după fie-ce infamie şi cînd se felicită că ţara n'a fost în stare să se revolte, de sigur că ne aflăm în faţa unuĭ caz extraordinar. Cel puţin pentru întîia oară întîlnim un guvern care e dispus să agite şi să nemulţumească ţara pînă la orĭ-care exasperare, cu singura condiţiune ca să nu să exaspereze pînă la revoluţiune. Pentru guvernul D-luĭ Sturdza, atîta ajunge, acest Domn e multumit pe scaunul a-tot-puterniciei sale, nu dacă ţara îl aprobă şi îl ĭubeşte, dar dacă ţara nu-l alungă cu mijloace violente.

Numaĭ să nu uĭte actualiĭ fericiţĭ, că ţările cele maĭ laşe aŭ şi ele momente de revoltă. Se satură toată lumea cu stăpînirile împilătoare şi despotice, o să se sature şi ţara romînească într'una din zilele acestea.

Şi atuncĭ o să aĭbă nevoĭe partidul liberal ca să facă proba tărieĭ sale.

Const. C. Bacalbaşa.

SATIRA POLITICA

Ruina D-luĭ Stolojan

Citim în *Gazeta*:

Adevĕrul insultă pe D. Stolojan, ministru de interne. D. A. V. Beldimanŭ, regulat la fiecare şase lunĭ, scrie un articol semnat în care D. Stolojan e tratat în modul cel maĭ ordinar.

Pentru ce?

E adevărat că D. Stolojan e bogat; aceasta nu însemnează însă că trebuĭe să astupe gura tuturor flămînzilor.

Cu riscul de a fi înjurat în toate zilele de ziarul *Adevĕrul*, sîntem informaţĭ că D. Stolojan e hotărît să nu dea nicĭ un ban.

Aceste rîndurĭ ale *Gazeteĭ*, sînt absolut exacte, căcĭ D. Stolojan nu este dispus să dea nicĭ un ban *Adevĕruluĭ*.

Dar cauza principală, poate cauza unică a hotărîreĭ acesteĭa, este că *Adevĕrul* nu este un ziar guvernamental.

Cînd bĭetul Domn Stolojan are de astupat gura atîtor flămînzĭ de la ziarele ocultiste, evident că nu-ĭ maĭ poate rămîne banĭ şi pentru alte liberalităţĭ.

E chĭar probabil că, dacă nababul Craioveĭ va continua să aĭbă *Entrefileurile sale* în foile guvernamentale, în curînd va fi pe pragul falimentuluĭ.

Vax.

Bandiţiĭ de la Bacău

In ultimul moment aflu că D. Ioan Lecca, prefectul de Bacău, pentru care am avut stimă şi pentru care nu maĭ am, s'a transformat—cu regret o constat — în cap de bande.

Acest tînăr, care odinioară avea accente indignate în potriva administraţiilor brutale, acest liberal care poza în persoană independentă şi care împingea pasiunea în luptă pînă a fi bătut în stradă de agenţiĭ poliţieĭ, a devenit prefectul cel maĭ odios al regimuluĭ sturdzist.

Prefectul Ion Lecca a grupat în jurul săŭ tot ce Bacăul are maĭ dezmăţat, pe toţĭ bătăuşiĭ de meserie, pe toţĭ oamenii fără profesie şi pe ceĭ pregătiţĭ pentru casele de corecţiunĭ; această ceată de sălbaticĭ şi de torturatorĭ a făcut viziţarea Bacăuluĭ imposibilă, aceştĭ nemernicĭ torturează pe ceĭ carĭ nu-ĭ satură cu banĭ, ĭar pe ziariştiĭ din opoziţiune îĭ atacă pe stradă, ziua în amĭaza mare.

Bandele D-luĭ Ion Lecca aŭ atacat alaltă-erĭ pe D. C. Mille şi Vespasian Pella; în capul acelor derbedeĭ se aflaŭ favoriţiĭ ispravnicului, torturatorul Talianu, indiviziĭ Coziner şi Rey, ĭar maĭ la o parte poliţaĭul oraşuluĭ privia şi făcea chef.

Sub stăpînirea D-luĭ Lecca, oamenii cinstiţĭ, oamenii de treabă trebuĭe să ocolească Bacăul. Acolo domneşte teroarea bandelor, acolo prefectul e şeful zbirilor, acolo dispare urmele uneĭ societăţĭ organizate, administraţia e a tîlharilor, ĭar justiţia este o minciună.

Regimul liberal-naţional îşĭ dă repede toate roadele; de la nemernicia miniştrilor, trecem la brutalitatea subalternilor; de la miniştri ca Dimitrie Sturdza, ne scoborim la prefecţi ca Ion Lecca.

Nu cerem guvernuluĭ ca să pedepsească saŭ să înlăture pe administratorul de la Bacău; o asemenea măsură ar compromite armonia tablouluĭ guvernamental.

Pentru un regim ca al D-luĭ Sturdza sînt indispensabilĭ prefecţĭ ca D. Ion Lecca.

C. C. B.

Intre-act

Cortina s'a lăsat asupra comedieĭ ghenadiste. Toate actele desigur nu s'aŭ jucat. La toamnă reprezintaţiunea va fi reluată. Până atuncĭ însă ne bucurăm de repausul unuĭ *intre-act*, în care putem cel puţin răsufla. Desigur că acest repaos nu va face ca cestiunea să fie dată uĭtăreĭ. Cel puţin însă o lună saŭ două de linişte va aduce clarificarea ideilor, limpezirea acesteĭ zăpăcelĭ în care a căzut ţara. Bunul simţ trebuĭe o dată să triumfeze. In adevĕr, ar fi de plîns această ţară, dacă acest vînt de demenţă ar maĭ urma înainte.

E scandalos chĭar ca să nu se vadă că cestiunea Ghenadie, nu se poate eterniza. Guvernul incontestabil că s'a purtat în mod mizerabil, că a pălmuit cel maĭ elementar simţ de dreptate, că 'a mers cu imbecilitatea până a da naştere uneĭ cestiunĭ religioase. Toate sînt exacte. Totuşĭ nu trebuĭe să uĭtăm că o campanie dusă până în pânzele albe, pentru un singur om şi pentru un om pătat şi puţin recomandabil, e nu numaĭ o greşală, dar şi o prostie, dacă nu este chiar *o crimă*. Am zis cuvântul de „crimă“ şi l-am subliniat, de oare-ce cestiunea aceasta a făcut posibilă naşterea pericoluluĭ rusesc, a dat posibilitate Rusieĭ să înceapă o agitaţiune surdă în ţară şi să deplaseze cestiunea punând-o pe tema ortodoxizmuluĭ ameninţat.

E de speranţă la toamnă ne vom găsi în momente maĭ liniştite şi că vom lăsa cestiunea Ghenadie, pentru a ne ocupa de nevoile generale ale ţăreĭ, de starea ticăloasă a ţĕranuluĭ romîn.

Sfinx.

Năzdrăvăniile zileĭ

Energie poliţienească

Cititoarele şi cititoriĭ vor vedea modul în care poliţia partiduluĭ liberal-naţional respectă libertatea preseĭ.

Sergenţiĭ de stradă, porniţĭ pe căprăriĭ, aŭ luat chĭoşcurile în rînd şi aŭ realizat o serie de confiscărĭ, în special aŭ confiscat pornografiile.

Aşa aŭ ridicat toate gazetele carĭ coprindeaŭ portretele luĭ Mitiţă Sturdza, luĭ Partenie, luĭ Stolojan, luĭ Timuş şi a celor-l'alte mutre colectiviste, a cărora expunere în public este contrarie bunelor moravurĭ.

După ce devastarea a fost operată în toată regula, toate aceste gazete aŭ fost vîndute de către sergenţiĭ de stradă în profitul defuncteĭ Ligĭ Culturale şi al aceluĭa care, în curînd, va fi „defunctul guvern.“

Vardalabum.

Atragem atenţiunea cititorilor asupra articoluluĭ nostru de reportaj intitulat «Atacul de la Bacăŭ», articol pe care îl publicăm în pag. a III-a, la *Ultime Informaţiunĭ*.

Din el se va putea vedea cum sub actuala administraţie, pe care D. Sturdza şi-a făurit-o din Leculeştĭ şi Talienĭ, viziterea unuĭ judeţ a devenit un adevărat pericol pentru oamenii cinstiţĭ.

Naivitatea D-luĭ Fleva

Tribunul ne spune că, înainte de a se ocupa cu votul universal, e de părere a pregăti terenul prin descentralizarea administrativă.

Dacă D. Fleva ar maĭ fi ministru şi dacă ar dispune în Cameră de o majoritate de aceaşĭ opiniune cu D-sa, incontestabil că ar fi în drept să ne ţină acest limbagiŭ.

D. Fleva însă, a încetat de a maĭ fi ministru şi chĭar de a maĭ fi ministeriabil în vre-una din grupările partidelor istorice. Liberaliĭ îl consideră caterisit din rîndurile lor şi conservatoriĭ nu pot să-l primească de cît doar în calitate de hamal.

D. Fleva, pentru a realiza reforma descentralizăreĭ administrative, trebuĭe să se gîndească că nu o poate face, de cît prin propriile sale forţe, unite cu ale democraţieĭ, adică pe calea lungă dar mănoasă, a uneĭ lupte continue, care să aducă la putere democraţia. In acest caz, educaţia pentru votul universal, nu se face oare ea simultaneŭ cu agitaţiunea pentru descentralizarea administrativă care nu poate fi de cît un moft, fără o reformă electorală?

D. Fleva dar, dacă voĭeşte să fie logic şi în acelaş timp să nu rămînă izolat pe de o parte şi de democraţie şi socializm, ĭar pe de altă parte şi de partidele istorice, trebuĭe să se hotărească la un fel: orĭ trece cu arme şi bagage în serviciul cauzeĭ democratice şi socialiste, orĭ rămîne izolat de toate partidele, menit veşnic să remorcheze partidele istorice, pe rînd, spre putere.

Cauza proletariatuluĭ va triumfa fără D. Fleva. D-sa însă va pierde ocaziunea de a fi realmente util ţăreĭ şi de a căpăta dreptul la recunoştinţa poporuluĭ.

C. M.

REFECURI

D'ale serviciuluĭ sanitar

Maĭ mulţĭ doctorĭ în medicină, tinerĭ absolvenţĭ aĭ facultăţilor din ţară, ni se plîng că D. dr. Felix refuză să le încredinţeze funcţiunĭ de medicĭ de plasă, de şi după lege, aŭ toate drepturile.

Şi, pe cînd directorul general al serviciuluĭ sanitar respinge cererile legale ale unor *doctorĭ în medicină*, peste 20 de plăşĭ staŭ neocupate, ĭar altele sînt ţinute de persoane cu totul necompetente, precum:

Plaĭul Rîmnicu-Sărat este ocupat de un fost student în medicină, anume Cutcudachi;

Plasa Mijlocul Vedea de sus din judeţul Olt, e ocupat de un Domn Sigismund, fost samsar de advocaţĭ.

Plasa Olt-Topolog din Argaş, e ocupată de un student Bolintineanu;

Plaĭul Loviştea din acelaş judeţ e ţinut de alt necompetent şi cu totul străin de medicină, anume Leteanu;

Plasa Piatra-Muntele din judeţul Neamţul, stă neocupată, fiind-că D-rul Felix o rezervă pentru ginerele săŭ Scheller care e deţinut în Capitală, unde face stagiul în oştire.

Tot asemenea o mulţime de alte plăşĭ staŭ vacante, doctoriĭ în medicină nu le pot ocupa, ĭar astă ĭarnă, cînd a fost întrebat, d-rul Felix a declarat că n'avem destuĭ medicĭ în ţară:

Solicitatoriĭ ne roagă să întrebăm direcţia serviciuluĭ sanitar, dacă pentru a putea dobîndi o funcţie, aŭ neapărată nevoĭe de intervenţiunea D-luĭ Roşu, orĭ de alte intervenţiunĭ maĭ substanţiale.

Pînă cînd atîta bătaĭe de joc?

Ciocănaş.

Chestia mitropolitană în străinătate

VIENA, 7 Iulie.—*Corespondenţa politică* publică un aviz al directieĭ sale, dînd o dezminţire ziaruluĭ bucureştean *Dreptatea*, care în numărul săŭ de la 4 (16) Iulie, a atribuit *Corespondenţeĭ Politice* nişte pretinse informaţiunĭ, după carĭ afacerea mitropolituluĭ primat ar avea ca motive ascunse, nişte intrigĭ catolice. *Corespondenţa Politică* n'a publicat nicĭ o dată asemenea informaţiunĭ.

Sălbătecia moravurilor

Nu-ĭ rău, din cînd în cînd a ne arunca ochiĭ asupra sălbătecieĭ moravurilor noastre administrative. In vuĭtoarea luptelor politice, multe fapte trec neobservate şi este în adevăr păcat, de oare-ce ele denotă starea de sălbătecie în care am rămas.

Nu-ĭ zi lăsată de la D-zeŭ, ca cine-va să nu vie la redacţie să ni se plîngă, că a fost bătut de cutare comisar saŭ agent administrativ. Nu-ĭ ziar în care să nu se înregistreze adevărate torturĭ, carĭ se fac pe la poliţiile diferitelor oraşe. In mijlocul Bucureştilor, în beciurile poliţieĭ Capitaleĭ, bătaĭa şi tortura sînt la ordinea zileĭ şi în ele constă toată instracţiunea afacerilor.

Ziarele din Iaşĭ ne aduc ştirea altor nouĭ torturĭ săvîrşite la poliţie şi din Focşanĭ ni se scrie cum la poliţia locală aŭ fost bătuţĭ oamenii *la tălpĭ cu frînghiĭ ude*.

Şi faptele de carĭ vorbim sînt zilnice. Rar numaĭ cînd ele ĭes la lumina preseĭ. Cazurile cele maĭ multe rămîn neştiute, tăinuite în beciurile şi localurile de tortură ale poliţiilor.

Aceasta dovedeşte că totul la noĭ este numaĭ lustru la suprafaţă şi că îndată ce mergem maĭ afund în moravurile noastre, găsim sălbătecia cea maĭ grozavă, obiceĭurĭ medievale şi apucăturĭ carĭ ne dezonorează neamul şi ne ridică dreptul de a ne numi stat civilizat.

Cînd şi cum vom putea noĭ pune capăt aceşteĭ stărĭ de lucrurĭ?

Cos.

Edmond de Goncourt

Biografie. — Romancieriĭ. — Istoricii. — Dramaturgiĭ. — Pictorii.

După cum am anunţat deja, Edmond de Goncourt a murit. El s'a născut în Nancy, la 16 Maĭ, 1822. Era încă băĭat de şcoală cînd tatăl săŭ încetă din viaţă şi lăsă soţieĭ grija creştereĭ celor douĭ copiĭ aĭ săĭ. Devenind mare, el se potrivi cu fratele săŭ Jules în dorinţa de a deveni pictor şi fără multă vorbă începură a călători. Dar ajungînd în Algeria, penelul li se arătă prea slab pentru a reproduce toate impresiunile pe carĭ li-le făceaŭ această ţară paradiziacă, şi atuncĭ scriseră primele paginĭ bine simţite. De la această dată ambiĭ fraţĭ rămaseră nedespărţiţĭ. Tot ce aŭ scris, împreună aŭ scris, şi este greŭ de definit căruĭa dintre dînşiĭ se cuvine maĭ mult meritul uneĭ opere. Dar la 8 Iunie 1870, cel maĭ mic dintre fraţĭ muri şi Edmond de Goncourt trebuĭa să continue singur opera fondată şi executată atîţĭa anĭ de zile, împreună cu fratele săŭ. Astă-zĭ nu maĭ este nicĭ el, bărbatul cu tipul aristocratic şi inteligent, cu ochiĭ marĭ şi pătrunzătorĭ, impunător ca un Bismarck — o personalitate în toată puterea cuvîntuluĭ. Ce datoreşte literatura franceză modernă fraţilor Goncourt, este imposibil de arătat în cadrul unuĭ articol, este de ajuns ca să spunem că eĭ aŭ fost printre fondatorii romanuluĭ realist şi printre ceĭ dintîiĭ analiştĭ aĭ psihologieĭ vieţeĭ moderne.

Romancieriĭ

Este imposibil ca să vorbeştĭ de Edmond Goncourt, fără ca să vorbeştĭ şi de Jules. Relevînd meritele unuĭa, relevezĭ şi pe acele ale celuĭ-l'alt, căcĭ operile de frunte, carĭ poartă numele autoruluĭ: Goncourt, poartă în genere pe al amînduror fraţilor.

Fraţiĭ Goncourt sînt nişte adîncĭ analiştĭ aĭ sufletuluĭ omenesc. Spiritul lor de observaţiune este fin şi pătrunzător şi chipul lor de a reda cu totul original, adese-orĭ prea original, mĭ-a observat un prieten. Pentru descrierile lor, eĭ îşĭ aleg sufletele cele maĭ complexe ale timpuluĭ lor, eĭ analizează şi redaŭ într'un mod rafinat moravurile timpurilor, eĭ sînt aceĭ carĭ aŭ inaugurat acel roman, pe care l-aŭ definit: „istorie care ar putea să existe“.

Analiza sufletuluĭ modern, ĭată incarnaţiunea supremă a opereĭ fraţilor Goncourt; fie în *Charles Demailly* şi *Manette Salomon*, opere carĭ tratează mediul artistic şi literar; fie în *Germinia Lacerteux*, această carte de o pietate socială atît de profundă; fie în *Madame Gervaisais*, această dramă de conştiinţă, fie în *Faustin*.

Istoricii

Edmond de Goncourt zise într'o zi amicicilor săĭ: „Oh! nesuferită-mĭ maĭ este mania societăţeĭ noastre de a strînge spiritele în pervazul uneĭ carierĭ, şi de a nu le recunoaşte nicĭ un merit în afară de acesta! Cît de departe sîntem de Grecĭ şi de timpurile Renaştereĭ, cînd indiviziĭ se puteaŭ dezvolta *în toate dimenziunile lor*...

„Dacă noĭ n'am fi făcut romane, cine ştie dacă nu nĭ se acorda un loc printre istoricĭ — dar uĭte! sîntem romancierĭ din păcate...“

Şi un loc printre istoricĭ se cuvine fraţilor Goncourt. Eĭ aŭ fost dintre aceĭa carĭ aŭ rupt-o cu tradiţia, că istoria nu este de cît o aglomeraţie de fapte şi de isprăvĭ diplomatice, războĭnice, etc. Eĭ aŭ început a privi faptele ca productul uneĭ mişcărĭ sufleteştĭ şi din acest punct de vedere aŭ tratat diferitele evenimente maĭ însemnate din istoria franceză a secoluluĭ al XVIII şi al XIX. Aşa eĭ aŭ furnizat o capo d'operă de analiză psichologică în a lor *Istorie a societăţeĭ franceze pe timpul revoluţieĭ*.

O colecţiune preţioasă de documente istorice, poate cea maĭ preţioasă pentru cine-va care doreşte saŭ va dori să studieze istoria timpuluĭ nostru, este vestitul *Jurnal al fraţilor Goncourt*. O sumă de notiţe, făcute cu multă justeţă şi cu mult spirit de observaţiune, asupra întîmplărilor de toate zilele, nu vor forma oare o întregire a colecţiilor istorice făcute cu privire la jurisprudenţa, ştiinţa, diplomaţia, politica, economia timpuluĭ modern?

Viitorul va aprecia maĭ bine de cît noĭ, poate, importanţa fraţilor Goncourt pentru studiile istorieĭ secoluluĭ al XIX, în special.

Dramaturgiĭ

Multă vreme a trecut pînă cînd romanele fraţilor de Goncourt aŭ triumfat şi 'şĭ-aŭ cîştigat opinia publică. Operele lor dramatice aŭ avut şi în parte aŭ încă de dus o luptă şi maĭ grea. Nu-ĭ vorba, unele dintre dramele lor aŭ obţinut succese strălucite, după ce cu cîţĭ-va anĭ înainte fuseseră fluerate; dar originalitatea lor absolută şi tecnica lor adesea neobicĭnuită, aŭ contribuit mult la faptul că rămîneaŭ nepricepute.

Dramele lor trebuĭesc numărate printre tot ce se află maĭ interesant şi maĭ original în

acest gen literar. Cele maĭ principale sînt: *Henriette Maréchal*, *La Patrie en danger*, *Germinie Lacerteux* şi *A bas le progrès*. Intr'însele se găsesc toate calităţile pe carĭ am arătat că le posedă romanele fraţilor Goncourt.

Pictoriĭ

După cum am maĭ spus din capul loculuĭ, ambiĭ fraţĭ aŭ fost entusiazmaţĭ de pictură. Edmond era fără îndoĭală inferior într'această ramură fratelui săŭ Jules, care era un adevărat inovator în pictură şi care a reuşit să-şĭ creeze pentru aquarelă o tecnică proprie. In aquaforte maĭ cu seamă excela cel maĭ tînăr dintre fraţiĭ Goncourt. De la Edmond aŭ rămas cîte-va tablourĭ şi zece aquaforte pe carĭ „le-a lucrat pentru a ţinea de urît fratelui săŭ pe cînd acesta prepara cuprul".

Cu Edmond de Goncourt literatura modernă pĭerde pe unul dintre ceĭ maĭ de frunte reprezentanţĭ aĭ seĭ.

Gal.

CRONICA JUDICIARA

Hertz în loc de Heitz

O schimbare a unuĭ i în r era să facă pe editorul Ig. Hertz să plătească o însemnată gloabă către Stat. Intr'una din zile, editorul *Lumeĭ Ilustrate* se trezeşte cu o somaţiune ca să plătească o sumă de banĭ, ca amendă fiscală. Dînsul, care nu se ştie vinovat de aşa ceva, într'un suflet s'a repezit la percepţie, care ĭ-a arătat ordinul casierieĭ de Ilfov ca să încaseze de la Ig. Hertz zisa amendă. La casieria de Ilfov i s'a arătat ordinul ministeruluĭ de finanţe ca să se aducă la îndeplinire deciziunea acestuĭ minister, prin care Ig. Hertz este osîndit să plătească pentru contrabandă, suma cu pricina. Hertz face gură, protestează, declară că nu a avut nicĭ o-dată o asemenea afacere. Cine însă voiţĭ să-l asculte, cînd este scris la condică, cînd registrele sînt de faţă şi cînd orĭ-ce jălbaş, în general, este socotit că vrea să tragă Statul pe sfoară?

Hertz s'a văzut nevoit să facă contestaţiune la executare şi numaĭ atuncĭ ministerul s'a pus pe serioase cercetărĭ şi lucrurile s'aŭ lămurit.

Un oare-care Ig. Heitz, exportator din Berlin, trimesese acum douĭ saŭ treĭ anĭ, nişte marfă în Bucureştĭ. Declaraţiunile aceleĭ mărfĭ fiind mincinoase, marfa a fost secuestrată, vîndută la licitaţiune conform legeĭ şi acest Heitz osîndit şi la plata uneĭ amende. Această amendă azĭ se execută. Din greşeala însă a unuĭ copist Heitz s'a transformat în Hertz, şi ast-fel acesta din urmă se vedea executat, pentru o amendă care nu-l privia.

Ceea-ce dovedeşte că de multe orĭ o greşeală de tipar saŭ de copist, poate pĭerde un om!

Chiţibuş.

Serbia austrofilă

Minunile din Belgrad.— Cauzele. Situaţiunea geografică. — Neputinţa guvernuluĭ.

Minunile din Belgrad

Cine ar fi crezut, nu maĭ mult de cît acum o lună, că Serbia, extrem rusofilă şi inamică înverşunată a tot ce era austriac, va deveni, după o lună numaĭ, atît de austrofilă, în cît cetăţeniĭ să strige pe străzile Belgraduluĭ: «trăĭască Ungaria» *şi încă pe aceleaşĭ străzĭ, înaintea aceleaş statuĭ, unde Sîrbiĭ în strigăte de* «jos Ungaria» *aŭ ars steagul maghĭar.*

Această minune s'a întîmplat zilele acestea în Belgrad, căcĭ depeşile ne vestesc că vîntul rusesc nu maĭ bate peste cîmpiile Serbieĭ, şi că din contră Sîrbiĭ sînt atît de entusiazmaţĭ de veciniĭ lor Ungurĭ, în cît prin cafenele şi întrunirĭ publice, strigătele de «trăĭască Rusia» *aŭ fost înlocuite cu acele de* «trăĭască Ungaria».

Cauzele

Şi aceasta, pentru că guvernul maghĭar a deschis frontierele sale exportuluĭ de porcĭ din Serbia.

Iată dar că şi rîmătoriĭ aŭ influenţă asupra politiceĭ exterioare şi a entuziasmuluĭ sîrbesc.

Şi nicĭ că se putea alt-fel într'o ţară a căreĭa întreagă bogăţie şi comercĭŭ se rezumă în creşterea şi exportul porcilor.

Intr'adevăr, cînd acum cîte-va lunĭ, Austro-Ungaria închisese din consideraţiunĭ politice graniţele eĭ exportuluĭ de rîmătorĭ din Serbia, aceasta a fost o lovitură atît de puternică pentru micul regat, în cît toţĭ Sîrbiĭ, de la rege şi pînă la hamal, îşĭ pĭerduseră pînă într'atîta capul, în cît încercară prin sfidărĭ şi insulte, să silească pe Ungurĭ a le deschide graniţele.

Situaţiunea geografică

Uĭtînd cu totul situaţiunea geografică a ţăreĭ lor, Sîrbiĭ, spre a speria pe Ungurĭ, se aruncară orbeşte în braţele rusofilizmuluĭ, insultară pe Ungurĭ, arseră steagul maghĭar, ba bombardară cu pĭetre chĭar legaţiunea romînă din Belgrad, numaĭ pentru că Romînia face parte din tripla alianţă.

Sîrbiĭ vroĭaŭ prin aceste manifestărĭ să se recomande alianţeĭ franco-rusă, care, să le deschidă un alt debuşeŭ pentru porciĭ sîrbeştĭ. Singurul punct pe unde se putea exporta rîmătoriĭ în Franţa, era Salonicul-Marsilia. Incercărĭ aŭ fost dar imediat făcute, dar din nenorocire pentru Sîrbĭ, aceste încercărĭ nu reuşiră şi pe măsură ce porciĭ se înmulţĭaŭ, pe atît se împuţinaŭ paralele în Serbia.

Neputinţa guvernuluĭ

Guvernul sîrbesc, recunoscîndu-şĭ atuncĭ neputinţa şi luînd o nouă lecţie că Serbia prin situaţiunea eĭ geografică, intrînd direct în sfera de acţiune a Austro-Ungarieĭ, trebuĭe să fie în relaţiunĭ de amiciţie cu aceasta, şĭ-a schimbat din noŭ tactica şi cerînd ĭertare Austriacilor, a obţinut redeschiderea frontierelor ungare pentru exportul porcilor din Serbia.

Şi ast-fel aŭ influenţat rîmătoriĭ asupra politiceĭ exterioare din Serbia.

Val.

CRONICA

Influenţe puternice

De la Timuş.... apopisire, şi Kefereul fiind în capul comuneĭ Bucureştĭ, D. Toma Ionescu, fost locotenent şi caterisit din oştire pentru că a atentat, cu succes se pare, la Kefereul ordonanţeĭ sale, a fost numit inginer geometric, saŭ aşa ceva, la primăria Capitaleĭ.

In urma concursuluĭ respectiv la care D. Ionescu nicĭ nu s'a prezintat, toţĭ candidaţiĭ cu titlurĭ academice fiind respinşĭ, D. Ionescu a fost numit în baza titluluĭ săŭ Timuşesc.

Pe lîngă cataramă, Kefereul de la primăria Capitaleĭ a ţinut, se vede, să aibă şi pe Ionescu......

De gustibus non est *distupandum* cu una cu două.

*

Şi dacă în ţara romînească influenţa Kefereuluĭ a ajuns atît de puternică, nu e de mirare ca în Serbia porciĭ să decidă în politica externă.

Drept e că dacă nu se dădea drumul porcilor din Serbia ca să treacă în Ungaria, unde pare că tot nu sînt destuĭ porcĭ, sîrbiĭ ar fi strigat şi azĭ: trăĭască Rusia, unde, dreptul luĭ Dumnezeŭ, sînt prea mulţĭ porcĭ.

Bac.

Intrunirea ambasadorilor

CONSTANTINOPOL, 7 Iulie. — In urma întruniriĭ de erĭ a ambasadorilor, dragomaniĭ aŭ prezintat observaţiunĭ Porţeĭ în privinţa violăreĭ armistiţiuluĭ.

Consuliĭ aŭ primit ca instrucţiunĭ să întrebuinţeze influenţa lor pe lîngă deputaţiĭ creştinĭ şi epitropia, în vederea adoptăriĭ concesiunilor turceştĭ, de oare-ce puterile nu ar putea susţine cererĭ, carĭ să depăşească clauzele convenţiuneĭ de la Haleppa.

Puterile aŭ făcut de asemenea demersurĭ pe lîngă guvernul elenic, pentru a-l învita să facă pe consulul-general al Grecieĭ să se unească cu demersurile corpuluĭ consular.

CONSTANTINOPOL, 7 Iulie. — Silinţele consulilor pe lîngă deputaţiĭ creştinĭ cretenĭ pentru a-ĭ face să aziste la Adunare şi pentru a ajunge la o înţelegere, sînt însoţite de succes. Ast-fel speră să se găsească o soluţiune a cestiuneĭ cretene, ceea-ce produce o satisfacţie generală.

CONSTANTINOPOL, 7 Iulie. — Răspunzînd demersurilor puterilor, Poarta a reînoit ordinul de a înceta ostilităţile, în înţelegere cu guvernatorul general şi comandantul militar; — a declarat însă că înlocuirea luĭ Abdulah-paşa printr'un general de divizie, este cu neputinţă, de oare-ce douĭ ofiţerĭ de acest grad, comandînd în sub-ordine, e nevoĭe ca eĭ să aĭbă un mareşal ca şef.

BULETIN ATMOSFERIC

Bucureşti, 3 Iulie, 12 ore ziua.

Inălţimea barometrică la	0°.750.7
Temperatura aeruluĭ.	C° 25.8
Vîntul slab de la NW	
Starea ceruluĭ: puţin noros.	
Temperatură maximă de erĭ	28°
„ minimă de azĭ	13°
Temperatura a variat la noĭ între 31° şi 6°	

Erĭ, timp frumos şi cald; noaptea răcoare. A ploua în cîte-va localităţĭ din Moldova, Dobrogea şi Muntenia, la Mărăşeştĭ a fost şi puţină grindină. Temperatura a crescut puţin pretutindenĭ, ĭar barometrul a rămas aproape staţionar.

Astă-zĭ senin, liniştit şi cald.

Revoluţia din Creta

ROMA, 7 Iulie.— Se anunţă din Canea *Agenţieĭ Reuter* că erĭ s'a produs o panică generală în această localitate printre musulmanĭ şi creştinĭ. Un musulman a fost rănit şi a murit după cîte-va ceasurĭ. Autorităţile aŭ restabilit ordinea.

ATENA, 7 Iulie.— Vinerĭ aŭ fost turburărĭ la Retimo. Turciĭ proĭectaseră să facă să sară în aĭer cuartierul creştin prin dinamită, dar proĭectul n'a izbutit, mulţumită consuluĭ englez.

La Herachion domneşte o agitaţie mare în urma omorîreĭ a treĭ creştinĭ.

Maĭ mulţĭ deputaţĭ creştinĭ aŭ părăsit Canea, cu toate silinţele consulilor.

Inlocuirea luĭ Abdulah-paşa se confirmă.

INFORMAŢIUNI

INTERIOARE

Traficul de carne omenească

Zilele trecute, am denunţat că o asociaţie de cîţĭ-va turcĭ veniseră în Capitală angajînd maĭ multe fete, printre carĭ, unele minore chĭar, cu scopul de a le precupeţi prin Rusciuk, Constantinopole şi aĭurea.

Aflînd şi ziua plecăreĭ lor de aicĭ, am pus faptul în vederea poliţieĭ, comunicîndu-ĭ tot odată că aceştĭ speculanţĭ de carne omenească vor trece fără paşapoarte pe victimile lor, de oare-ce proxeneţiĭ se bucură de oare-carĭ protecţiunĭ.

Urmărirea

De astă-dată, D. Paul Stătescu, ţinînd seamă de denunţarea aceasta, a ordonat imediat urmărirea speculanţilor turcĭ.

Cîţĭ-va agenţĭ fuseseră postaţĭ în gara de Nord, pentru a veghĭa la plecarea tuturor trenurilor. Pe de altă parte, s'a telegrafiat poliţieĭ din Giurgiu, ca să se intereseze şi să aresteze chĭar pe aceĭ carĭ vor căuta să treacă la Rusciuk. însoţiţĭ de nişte fete luate din Bucureştĭ.

Arestarea

Turciĭ, negustorĭ de fete, după ce dăduseră însemnatele avansurĭ nenorocitelor victime, plecaseră la Rusciuc cu o zi maĭ înainte, lăsînd ca fetele să fie aduse de un om al lor de încredere anume Haralambie Gheorghiu.

In aceeaş zi chĭar, în care poliţia din Giurgiŭ fusese pusă în cunoştinţă despre acest fapt, sosi în oraş şi Haralambie însoţit de femeĭ.

Poliţia, după oare-carĭ cercetărĭ, imediat îĭ puse pe toţĭ în stare de arestare, trimiţîndu-ĭ înapoĭ la Bucureştĭ. Aicĭ, fetele, după ce aŭ fost cercetate, aŭ fost puse în libertate, rămînînd numaĭ Haralambie arestat.

Tot erĭ s'a maĭ telegrafiat şi din Constanţa că şi pe acolo acest Haralambie Gheorghiu a fost acum cît-va timp, angajînd maĭ multe fete, în calitate de cîntăreţe şi menajere, pe carĭ deja le-a trecut în Bulgaria prin Silistra.

In Capitală

Dacă se ĭaŭ măsurĭ în contra speculanţilor de carne omenească veniţĭ de peste frontieră, ar trebui, şi cu drept cuvînt, să se ĭa aceleaşĭ măsurĭ şi în contra speculanţilor din Capitală, carĭ practică acest comerţ ruşinos şi criminal pe o scară foarte întinsă.

U.

D. inspector administrativ Luca Ionescu, după ce va termina ancheta la Tulcea, în contra subprefectuluĭ Baboĭanu, se va duce la Galaţĭ, unde va cerceta cestiunea D-luĭ Malaxa.

Această anchetă nu are de scop de cît a arunca puţin praf în ochiĭ celor naivĭ.

La alegerea membrilor Camereĭ de comerţ din Constanţa, aŭ obţinut maĭ multe voturĭ:

D-niĭ Eugeniu Cosmiade, G. Frenkian, Ganciu Nicola, Odiseĭa Despoti, N. I. Cealîcu, Gr. Grigoriu, Tănase Dabo şi Abdul Hamit Osman.

Poĭmîne se va face alegere la Focşanĭ.

Parthenie, care se află de cîte-va zile în Galaţĭ, va începe o serie de inspecţiunĭ pe la bisericile din eparchia sa.

Fariseul va profita de ocaziune pentru a-şĭ creea agenţĭ şi partizanĭ printre preoţĭ.

D. Oprişan, directorul domeniilor Statuluĭ, a fost însărcinat de a ţine locul de secretar general al ministeruluĭ de domeniĭ, pe timpul cît D. Cătuneanu va fi în concediu.

Furtul de la Finance

Cercetările în privinţa furtuluĭ de 71,000 leĭ de la ministerul de finance, continuă încă. Pînă acuma nu s'a putut obţine însă nicĭ un rezultat satisfăcător.

Chĭar în contra odăĭaşilor arestaţĭ nu sînt destule indiciĭ de culpabilitate.

Se pare că furtul acesta va rămînea un mister.

Consiliul tehnic de pe lîngă ministerul lucrărilor publice, a decis a se construi o platformă, pentru a servi la descărcarea plutelor ce sosesc în portul Galaţĭ.

Primarul Malaxa, care şĭ-a pĭerdut tot prestigĭul în Galaţĭ, nu maĭ îndrăzneşte să convoace în şedinţă pe consilieriĭ comunalĭ carĭ-ĭ refuză orĭ-ce încredere.

De două lunĭ lucrările comuneĭ staŭ ne rezolvate, ĭar primarul panamist îşĭ incasează regulat leafa.

In urma uneĭ nouĭ licitaţiunĭ ţinute zilele aceste pentru întreprinderea nivelăreĭ oraşuluĭ Odobeştĭ, lucrarea s'a adjudecat asupra D-luĭ inginer Urlăţeanu cu 17,500 leĭ.

Prefectul Toneanu de la Tulcea va fi în curînd mazilit.

D. Toneanu a căzut cu totul în dizgraţia ministruluĭ de interne. Succesorul săŭ nu este încă desemnat, de oare-ce sînt maĭ mulţĭ candidaţĭ pentru acest post.

Colonia greacă din Capitală pregăteşte un frumos banchet în onoarea D-luĭ Rhangabé, noul ministru plenipotenţiar al Grecieĭ, care va sosi peste curînd în Bucureştĭ.

Comuna urbană Curtea de Argeş, a fost autorizată de a percepe nouĭ taxe după legea maximuluĭ!

DOSARUL ZILEI

Accident.—La trenul de plăcere care a pornit Sîmbătă la 3 ore din Capitală pentru Sinaia, pe drum s'a încins de căldură osiile unuĭ vagon de clasa a treĭa.

Din fericire, faptul s'a observat la Cîmpina, unde vagonul a fost desprins şi lăsat pe şine. Alt-fel, vagonul luînd foc, am fi avut de înregistrat cine ştie ce nenorocirĭ.

Nenorocire.—O Doamnă, al căreĭ nume ne scapă, călătorind erĭ la Sinaĭa în trenul de plăcere, pe drum a scăpat pe şine un săculeţ de călătorie în care avea banĭ şi alte obĭecte de valoare.

In primul moment, de disperare, Doamna a voit să se arunce din tren, după săculeţ. A fost însă reţinută la vreme de ceĭ-l'alţĭ călătorĭ.

La staţia Buda, păgubaşa s'a dat jos din tren şi cu o terezină, însoţită fiind şi de cîţĭ-va funcţionarĭ aĭ găreĭ, a plecat în căutarea saculuĭ.

N'am putut afla încă rezultatul acesteĭ căutărĭ.

Hoaţă precoce. —Poliţia de siguranţă a arestat erĭ pe o fată anume Roza Baboiŭ, în vîrstă de 12 anĭ, pentru că a furat 800 leĭ de la D. Leon Schneider, din strada Dorbanţilor, No. 5.

Călcat de tren. — Intre staţiile Sîrca şi Podul-Iloaieĭ s'a găsit erĭ cadavrul unuĭ om stîlcit de roatele trenuluĭ.

S'a constatat că nenorocitul este un frînar anume Tătaru.

Parchetul din Iaşĭ a fost sesizat.

Incercare de sinucidere. —Un muncitor anume Constantin sin Constantin, în vîrstă de 50 anĭ, de meserie curelar, de loc din cătunul Floreasca, a încercat să se sinucidă erĭ cu un cuţit.

Acum douĭ anĭ, numitul a încercat să asasineze pe o amantă a sa, fapt pentru care a fost condamnat.

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 6 Iulie (18 Iulie) 1896

5% Renta r. p. .	$102^1/_4$	Acţ. B. Agricole .	—
5% Renta am. .	$100^5/_8$	Dacia-Romănia . .	—
5% » (92—93)	$99^1/_2$	Naţionala	—
5% » am. . .	$99^1/_2$	Patria	—
6% Obl. rur. - .	$101^1/_8$	Construcţii	—
Pensiunĭ	293	**SCHIMB**	
5% Obl. c. Buc. .	$95^1/_4$	Londra . .	$25.23.^3/_4 22^1/_2$
5% » (1890) .	96	Paris . . .	100.30.25
5% Fonc. rur. .	$91^3/_4$	Viena . .	$211.^1/_8 10^3/_8$
5% » urb. .	$88^1/_4$	Berlin . .	123.65.60
5% » » . .	—	Belgia . .	99.
5% » » Iaşĭ	82	Scont B. a.	8
5% Obl. bazalt .	—	Avans. » »	64
Banca Naţ. . . .	—	» C. dep	$5^1/$

Revoluţia armenească

CONSTANTINOPOL, 7 Iulie.—Inainte ca Poarta să fi răspuns ultimelor reclamaţiunĭ ale puterilor, trupele turceştĭ aŭ încercat să ocupe cîte-va puncte strategice; aŭ avut două eşecurĭ dar aŭ obţinut şi cîte-va avantage.

Insemnătatea victorieĭ Turcilor în Hauran a fost exagerată. Forţa de rezistenţă a Druşilor înăuntru şi maĭ cu deosebire în munţĭ este foarte mare. In ultimele zile s'aŭ dat lupte numeroase. Pacificarea desăvîrşită va care încă mult timp.

EDITIA III

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

Atacul din Bacău

Procesul Rey.— La Curtea cu jurĭ. — Cererea D-luĭ Const. Mille. — Retragerea plîngereĭ.—Vestirea. — La hotel central.—Rey.— Taliano.—Coziner.—Atacul.—Indignarea publică.

Cetitoriĭ noştri ştiŭ că un oare-care Rey dăduse în judecata Curţeĭ cu Juraţĭ din Bacău, pe redactorul nostru Vespasian Pella şi pe D. Const. Mille, ca civilminte responsabil pentru că a lăsat să se publice în Adevĕrul *raportul* Ancheteĭ Preseĭ *în afacerea*

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

10

PRIMEJDIE DE MOARTE

VI

Ultima scăpare

Tarras de de-asupra mă privĭa cu severitatea aceea pe care n'o citisem de cît o singură dată pe faţa luĭ.

Fără să voĭască să întindă mîna ca să mă scape, întoarse capul şi se depărtă nepăsător.

Atuncĭ mă deşteptaĭ cu desăvîrşire şi mă uĭtaĭ împrejurul meŭ, zăpăcită.

Focul era aproape stins, vr'o cîţĭ-va cărbunĭ maĭ licăreaŭ încă în sobă.

Lampa fusese scoborîtă şi la lumina eĭ slabă zăriĭ un prînz gata pe masă.

Mi-aduseĭ aminte de situaţia mea.

Ce să fac?

Să adorm din noŭ?

Peste putinţă, atît îmĭ era de teamă că visez.

Noaptea era înaintată, de oare ce focul era aproape să se stingă.

Mă sculaĭ şi străbătuĭ camera; ochiĭ meĭ dădură peste nişte jucăriĭ de copiĭ, o păpuşă pe o scîndurică.

In perete, aproape de cămin, era atîrnată o fotografie încadrată, fotografia copileĭ căreĭa-ĭ aparţineaŭ jucăriile,— fără îndoĭală copila femeeĭ blonde.

Amintindu-mĭ vorbele luĭ Tarras, îmĭ ziseĭ:

— Aceştia sînt bărbatul onest şi femĭea onestă, cărora o să le fie oroare să se apropie de mine.

Iată copilul pe care nu maĭ sînt demnă de a-l săruta.

Ş'apoĭ? Să mă evite! Am nevoĭe de bunătatea lor, de prietenia lor?

Nu, de sigur.

Zîmbetul luĭ Tarras e de ajuns ca să-mĭ îndulcească viaţa şi fără dînşiĭ.

Dar pînă cînd o să-mĭ surîdă el?

Pompieriĭ chemaţĭ ca să stingă incendiul trebuĭe să fi descoperit cele două cadavre carbonizate şi toată lumea vorbeşte de drama ce s'a petrecut la «Bucuria Marinaruluĭ».

Peste cîte-va ore, ştirea o să ajungă pînă la Tarras, are să afle ce am făcut, că sînt o criminală şi întocmaĭ ca în visul meŭ profetic de adineaorĭ, îmĭ va întoarce spatele şi se va depărta fără nicĭ o milă.

Să staŭ aci ca să-mĭ aştept soarta?

Totul în mine protesta cu violenţă. Nu, visul acesta nu se va realiza, privirea aceea nemiloasă nu mă va urmări toată viaţa!

In imaginaţia mea se învîrteaŭ gîndurile acestea şi căutam prin cameră... zdrenţele pe carĭ le lepădasem.

Nu maĭ eraŭ aci.

Le luase femeĭa ca să nu le maĭ pot îmbrăca.

Fie, voĭ lua haĭnele pe carĭ mĭ le-a lăsat.

Ce-mĭ pasă dacă sînt saŭ nu un dar; dezgustul lor n'o să maĭ sporească cînd vor şti că ucigaşa era şi hoaţă.

Incălţaĭ pantofiĭ, luaĭ un şal de lînă ca să-mĭ acoper capul şi deschizînd încet uşa, ca să nu fac nicĭ un zgomot, scoborîĭ scara, călăuzindu-mă de o lumină care lucea jos.

In faţa mea eraŭ magaziile; la dreapta scăreĭ, o uşă deschisă.

De acolo venea lumina şi apropiindu-mă, văzuĭ pe Tarras adormit pe divan.

Nu maĭ putuĭ face nicĭ un pas.

Gîndul că-l vedeam pentru cea din urmă oară părea că-mĭ ridică toate puterile morale şi fizice.

Rămăseĭ încremenită de o disperare completă, absolută!

In sfîrşit, intraĭ şi mă apropiaĭ de pat.

Căzuĭ în genunchĭ şi-mĭ puseĭ obrazul atît de aproape de al săŭ, în cît îĭ simţiĭ suflarea pe faţa mea.

Lacrimile mă orbĭaŭ şi nu-l puteam vedea. Degetele mele tremuraŭ de lăcomia de a-l atinge, dar nu îndrăzneam.

In sfîrşit îmĭ curseră lacrămile şi ĭ-am putut distinge trăsăturile.

Faţa luĭ respira aceeaş bunătate dulce care deşteptase sufletul meŭ din letargie.

Toată viaţa o să-mĭ aduc aminte de dînsul, mă gîndiĭ ridicîndu-mă.

Ceasornicul săŭ era pe masă, şi lîngă dînsul un inel pe care îl observasem la el în deget pe cînd tăĭam sfoara care-ĭ lega mîinile.

Luaĭ inelul fiind sigură că nu mi-ar fi refuzat acest gaj de amintire.

Strada era plină de ceaţă şi se făcea ziuă. Nu ştiam în ce cartier mă aflam, dar puţin îmĭ păsa. Singura mea ţintă era să fug de Tarras şi să mă ascund într'un loc unde dînsul nu ar fi putut veni să-mĭ zdrobească scumpele amintirĭ cu privirile luĭ de mustrare.

După cît-va timp înţeleseĭ că sînt aproape de piaşa Billingsgate.

Despre cele ce mi s'aŭ maĭ întîmplat în ziua aceea îmĭ aduc foarte puţin aminte,

Am adormit pe o bancă din parcul Greenwich.

Cînd m'am deşteptat, ploua.

Silită de foame, m'am smuls din braţele letargieĭ ce mă cuprinseese şi am intrat în oraş.

Era încă de vreme; dar debitanţiĭ de cafea îşĭ deschisese prăvălile în carĭ era aşa de cald, în cît geamurile eraŭ asudate.

Cea d'întîĭ cafenea de astea, în care intraĭ, era plină de clienţĭ. Chelnerul, foarte ocupat, abĭa se uĭtă la mine replicînd la umilita mea cerere de a-mĭ da oare-carĭ alimente.

— N'am vreme de dat cerşetorilor, şterge-o de aci!

Şi mă brîncĭ afară.

Cealaltă prăvălie în care intraĭ avea maĭ puţinĭ muşteriĭ. In bucătărie o femeĭe se mişca înaintea unuĭ foc mare.

Se întoarse, cu mîinile în şoldurĭ cînd îĭ ceruĭ ce-va de mîncare..

— N'am parale, dar voiŭ munci orĭ-ce, ziseĭ.

Poate dacă veneam îmbrăcată cu zdrenţele mele căpătam ce-va, căcĭ oameniĭ aceştia sînt caritabiliĭ într'un anume fel; costumul meŭ însă le deştepă neîncrederea.

— N'aĭ parale şi eştĭ îmbrăcată ast-fel! Da de unde-mĭ eşĭ D-ta?

Şi fiind-că nu răspundeam, maĭ zise:

— Aĭ fugit de la stăpînĭ, după ce aĭ săvîrşit vr'o faptă rea! Nu tăgădui, căcĭ e scris pe faţa D-tale. N'aĭ avea înfăţişarea asta de nebună, dacă n'aĭ fi făcut vr'o faptă rea.

Nu, fata mea, nu-mĭ trebuĭe creaturĭ de specia D-tale... Am zis, — şi acuma du-te!

Incepuse a ploua.

Peuliţă toată lumea se uĭta la mine!

Ajunseĭ la malul Tamiseĭ.

Ce drum să apuc?

Unde să mă duc şi pentru ce să-mĭ continuĭ drumul?

Nu era să daŭ de cît peste torturĭ cumplite, atît corporale cît şi sufleteştĭ.

Pentru mine viaţa era maĭ rea de cît moartea.

Mă scoborîĭ la marginea rîuluĭ şi intraĭ cu hotărîre în apă; picioarele mi se întăriră, înaintam repede, cînd de o-dată pĭerduĭ cumpătul şi mă simţiĭ ridicată, dusă.

Duseĭ mîna la gît ca să mă asigur dacă inelul luĭ Tarras era tot acolo...

Totul părea că dispare, precum dispar ideile la apropierea somnuluĭ..

In ultimul moment ochiĭ luĭ Tarras îmĭ zîmbiră cu bunătate ca şi cînd mĭ-ar îĭ strigat în acest minut al morţeĭ:

— Adio dragă prietenă!

(Va urma)

Talianu, și în care raport dînsul se pretinde a fi calomniat.

Procesul fiind sorocit pentru ziua de Sîmbătă 6 Iulie, amicii noștri aŭ plecat Vinerĭ seara și aŭ ajuns la Bacăŭ Sîmbătă dimineață.

La Curtea cu Jurĭ

La orele 12, ambiĭ acuzațĭ se îndreptară spre Curtea cu Jurațĭ, așezată în *Palatul Administrativ*, așteptând deschiderea ședințelor de către D. prezident Sofian, membru la Curtea Apelativă din Iașĭ.

Procesul cel d'intîĭ este al *Adevĕruluĭ*, și după ce se fac formalitățile obicĭnuite și se trage la sorțĭ comisiunea compusă de 12 jurați, D. Const. Mille cere declinarea competințeĭ Curțeĭ cu Jurațĭ din Bacăŭ, de oare-ce ambiĭ acuzațĭ domiciliază în Bucureștĭ și pretinsul delict s'a comis tot acolo.

Rey, după ce spune cîte-va cuvinte, declarînd că se constituĭe parte civilă pentru suma de 1 leŭ, sfîrșește prin a declara că-șĭ retrage plângerea, în urma căreĭ declarațiĭ Curtea declară dosarul inchis.

Vestirea

La eșirea din sală, cîțĭ-va bine-voitorĭ necunoscuțĭ vestesc pe amiciĭ noștri că Talianu, Rey și unul numit Coziner aŭ de gînd să-ĭ atace și că chĭar s'a organizat o bandă, că poliția este complice și ca să se păzească, căcĭ toată chemarea în judecată nu-ĭ de cît o cursă a administrațieĭ, care voĭește să-șĭ răzbune pe „Adevĕrul" de campania dusă împotriva prefectuluĭ Leoca și a fostuluĭ polițaĭŭ Talianu.

Cu atît maĭ mult bănuĭala devenea convingere, cu cît li s'a spus că de maĭ multe orĭ polițaĭul orașuluĭ a trecut cu trăsura cu coșul ridicat pe lîngă „Hotelul Central", unde descinseseră D-niĭ Mille și Pella, întrebînd pe gardistul postat acolo: CE MAI E NOU?

Atacul

De la Curtea cu Jurațĭ, D-niĭ Pella și Mille se îndreptară pe jos spre hotel, fără să li se întîmple absolut nimic. Talianu și cu Rey, într'o trăsură, ĭ-aŭ urmărit pînă la hotel, dar nu s'a întîmplat nimic.

Fiind obosițĭ, ceĭ doĭ călătorĭ se odihniră pînă la orele 4 și jum., cînd voiră să plece la gară.

In poartă, de odată D. Pella se vede atacat de un necunoscut, care începe să-l croĭască cu bastonul, strigîndu-ĭ:

— Eŭ sînt Coziner, m'aĭ calomniat prin ziar, ĭată-țĭ pedeapsa!

D. Const. Mille se repede la bătăuș, căutînd a-l împĭedeca să maĭ dea.

In acest timp un alt individ ĭese din mulțimea care se adunase, croĭește din noŭ pe D. Pella și o șterge la sănătoasa.

In tot timpul acestuĭ scandal, gardiștiĭ postațĭ la poarta hoteluluĭ nu aŭ intervenit de loc, ĭar polițaĭul orașuluĭ rîdea din mijlocul mulțimeĭ.

Era inutil de-a maĭ face apel la forța publică, era absolut iluzoriu ca să cerĭ protecțiune din partea poliției și tot ce se putea face era să nu întindă scandalul, care putea lua proporțiunĭ regretabile, (amiciĭ noștri fiind armațĭ), și de aceea dînșiĭ aŭ plecat spre gară, unde aŭ fost și acolo urmărițĭ, fără a li se întîmpla însă nimic de astă dată.

Aceasta este relațiunea absolut exactă a faptelor, și noĭ ne mulțumim de o cam dată cu expunerea lor.

Inutil a maĭ spune că publicul era indignat și scandalizat de acest odios atentat la libertatea preseĭ și de purtarea nedemnă a administrațieĭ.

Reporter.

Zilele trecute, perceptorul circ. V, Orășĭanu, s'a prezintat la fabrica de pĭelăriĭ a D-luĭ Fritz Backeuroth, situată pe str. Tăbăcarilor 44, cerînd ca să i se arate registrele comerciale, sub pretext că ar fi magistrat la tribunal. D. Backeuroth, refuzînd de a face aceasta pînă nu i se va arăta un ordin în regulă din partea autorităţeĭ competente, suszisul Orășĭanu îl lovi cu furie și o luă apoĭ la sănătoasa, urcîndu-se într'o birjă. D. Backeuroth a reclamat parchetuluĭ, care a și însărcinat pe comisarul secțieĭ 33 cu anchetarea faptuluĭ.

Atragem atenția D-luĭ ministru de finanțe asupra luĭ Orășĭanu, acest funcționar model.

La sfîrșitul acesteĭ săptămînĭ, D. Sturdza se va reîntoarce în Bucureștĭ, pentru a începe preparativele necesare în vederea viziteĭ pe care Regele Serbieĭ și principele Bulgarieĭ o vor face la 20 Iulie regeluĭ Carol, la Sinaia.

Traficul de carne omenească

Cele șase fete carĭ eraŭ să fie trecute în Bulgaria de către niște proxenețĭ aŭ fost chĭemate astă-zĭ din noŭ la poliție, pentru a fi cercetate.

Toate sînt tinere și frumoase. Deși aŭ fost angajate în calitate de cîntărețe, totușĭ numaĭ două din ele știŭ să cînte. Este sigur decĭ că scopul pentru care aŭ fost angajate era acela de a le specula. Una dintr'însele anume Carolina, cu o figură distinsă, a declarat că nicĭ una n'avea pașaport și că Haralambie Gheorghiu, conducătorul lor, le-a spus că are destule protecțiĭ pentru a le trece, maĭ ales că nu o face pentru prima oară.

Gheorghiu este de loc din Iașĭ. Zilele aceste va fi înaintat parchetuluĭ.

D. Sturdza a invitat telegrafic alaltă-erĭ pe ministrul de interne să nu ĭa nicĭ o măsură în privința panamaleĭ de la Galați, pînă la reîntoarcerea sa în țară.

Fiind-că vre-o cîțĭ-va dintre patroniĭ băcanĭ nu respectaŭ angajamentul de a închide Dumineca prăvăliile, toțĭ funcționariĭ comercialĭ s'aŭ hotărît ca Dumineca viitoare să le facă demonstrațiĭ, pînă ce se vor decide a respecta angajamentul.

Aceștĭ patronĭ sînt D-niĭ Naĭe Ionescu, din strada Doamneĭ, și Sava Pavel, din strada Academieĭ.

Erĭ a avut loc la bancherul Jeschec din Capitală o întrunire a maĭ multor neguțătorĭ austriacĭ și ungurĭ, spre a hotărî asupra serbărilor ce va da colonia austro-ungară cu ocaziunea venireĭ împăratuluĭ Frantz-Josef la Sinaia.

S'a hotărît ca vre-o cîte-va miĭ de austriacĭ și ungurĭ din toată România să se ducă la Sinaia, pentru a saluta pe împăratul lor la sosire, și apoĭ să organizeze retragerĭ cu facle, banchete, etc.

La Săscut aŭ început deja lucrările pentru instalarea fabriceĭ de zahăr a D-luĭ Negroponte. Fabrica va fi gata în toamna anuluĭ 1897.

După calculele făcute, producția anuală a fabriceĭ va fi de 4 milioane kilograme de zachăr.

Atragem atenția celor în drept asupra casieruluĭ de la magazia de mare viteză, de la gara de Nord, anume Jilescu. Acest funcționar se poartă în chip sălbatec cu publicul care are afacerĭ la această magazie și tratează într'un mod surugĭesc pe subalterniĭ săĭ, înjurîndu-ĭ și oprindu-le sume relativ colosale din leafa lor. Acest Jilescu se bucură de deosebita protecție a D-luĭ șef de stație Herescu, și se crede decĭ în drept a comite cele maĭ revoltătoare abuzurĭ de putere.

EXTERNE

Din Petersburg se scrie că următoarele persoane aŭ fost date judecățeĭ înaintea unuĭ juriŭ special fiind învinovățite că ar fi provocat catastrofa din Moscova, și anume: generalul Vluskowsky, prefectul de poliție din Moscova; generalul Behr, președintele comitetuluĭ organizator al serbărilor din Moscova, și Buldberg, înalt funcționar rus.

ECOURI

Eleviĭ școaleĭ militare, carĭ aŭ fost avansațĭ la gradul de sub-locotenent în arma marineĭ, aŭ plecat la Constanța, pentru a lua parte la exercițiile pe carĭ bastimentele noastre le fac pe Marea Neagră.

A apărut No. 10 din *Gazeta Săteanuluĭ*, cu numeroase ilustrațiunĭ și un bogat sumar din care cităm: *Trebuĭe de făcut încercărĭ*, de Lascar Veniamin; *Vînătoarea luĭ Mongul* (poĭezie), de George Coșbuc; *Ploaĭe artificială*, de L. V; etc., etc.

La Sala de Depeșĭ a „Adevĕruluĭ" aŭ sosit următoarele noutățĭ:

Paul Leroy-Beaulieu: Traité théorique et pratique d'**Economie politique**, 4 volumes et une table de matières, Leĭ 36.

Docteur Legrain: Des anomalies de l'instinct sexuel et en particulier des inversions du sens génital, Leĭ 2.

Alfred Fouillée: Le mouvement idéaliste et la réaction contre la science pozitive, Leĭ 7.50.

Th. Ribot: La psychologie des sentiments, Leĭ 7.50.

Lissagaray: Histoire de la commune de 1871, Leĭ 3 50.

Le nouveau Décaméron, colecțiunea complectă, în 10 volume, ediția de lux, în loc *de 60 leĭ, numaĭ leĭ 35.*

Guide Chaix, pour les chemins de fer de toute l'Europe.

Bibl. Lotus Bleu: „Une femme par jour", par Jean Lorrain, Leĭ 1.

D-niĭ Boeru Ion, Constantiniu I. George și Stoianovicĭ Gabriel aŭ trecut cu un deosebit succes examenul I-iŭ la facultatea de drept din Bucureștĭ.

ULTIME TELEGRAME

LONDRA, 7 Iulie.— O cĭocnire s'a produs între cuirasatele *Resolution* și *Repulse* în cursul unor manevre lîngă Bearhaven, pe coasta Irlandeĭ. *Resolution* a suferit niște avariĭ de-asupra linieĭ sale de flotare.

ROMA, 7 Iulie.— Regele se întoarce la Roma mîĭne. Se confirmă în mod categoric că D. Visconti Venosta va primi portofoliul afacerilor străine.

MADRID, 7 Iulie.— Un cutremur de pămînt s'a produs la Yecla, în provincia Murcia. O panică mare domnește printre locuitoriĭ carĭ staŭ în împrejurimile orașuluĭ. Nu e nicĭ o victimă.

O depeșă din Cuba anunță că frigurile galbene cresc.

SOFIA, 7 Iulie.— *Mir* anunță că judecătorul de instrucție, însărcinat cu afacerea asasinatuluĭ Stambuloff, a remis dosarul parchetuluĭ, care îl va transmite tribunaluluĭ de prima instanță.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

90

PRIN CRIMA

PARTEA A DOUA

NEBUNUL

X

Fuga

Ah, da, de la primele cuvinte il recunoscu pe vechĭul săŭ bine-făcător, pe Mihaĭ, pe care îl detesta așa de profund, așa de absolut.

Mihaĭ n'a fost el oare pĭedica dintre dînsul și Genevieva?

Și fără acest rival înverșunat, nu s'ar fi împărtășit și dînsul din drăgălașele milioane?

Aceste gîndurĭ trecură prin creerul sceleratuluĭ cu repeziciunea fulgeruluĭ.

Il măgulea grozav faptul că Mihaĭ, care-l văzuse pe dînsul sărac și umilit, stătea în fața luĭ nu maĭ puțin sărac și umilit.

Ah! Cum are să-ĭ plătească el tot ce a suferit.

Apoĭ zise:

— Tu Mihaĭ Berthier!... Haĭde fugĭ de aci!... Mă crezĭ oare prost?

Mihaĭ Bertier e mort, el n'a fost nicĭ odată închis într'o casă de nebunĭ... Și tu nu eștĭ de cît un șarlatan ordinar, care vrea să profite de o asemănare foarte vagă, saŭ vre-un nenorocit nebun care a scăpat de sub priveghĭerea medicilor săĭ.

Mihaĭ, încremenit, se dădu înapoĭ. Se așteptase atît de puțin la această lovitură!

Dar cu toată dușa rece pe care o primiseră acum iluziunile și credințele sale, perspicacitatea îĭ reveni.

El se uĭtă la tipul de bestie al luĭ Charles și recunoscu că vĭermele geloziei îl rodea.

Dar în acelaș timp francheța luĭ naturală protesta:

— Nu se poate, gîndea el, îl judec prea sever.

Și încercă din noŭ.

— Haĭde, Charles, revino-țĭ în fire. Țĭ s'a spus că am murit și tu crezĭ că eștĭ în acest moment jucăria uneĭ asemănărĭ...

Dar eŭ vreaŭ să-țĭ dovedesc că sînt baronul Mihaĭ Berthier, spunîndu-țĭ lucrurĭ cunoscute numaĭ de noĭ douĭ.

Iți aducĭ tu aminte cînd ca copiiĭ ne jucam în salon cu o minge, și cînd tu aĭ stricat o placă de marmură la care mama ținea foarte mult?

Iți aducĭ aminte că am luat eŭ pedeapsa asupra mea și că în acea seară m'am culcat fără ca să mănînc?

— Frumoasă invenție, în adevăr?... dar într'însa nicĭ un cuvînt nu este adevărat.

— Ah! zise Mihaĭ, nu-ĭ adevărat?

Și cînd aĭ reușit la examen, cine ți-a dat banĭ ca să-țĭ serbezĭ cu camaraziĭ succesul?

Și aci, instalația și mobilele, cine le-a plătit?

Cine ți-a dat două zecĭ de miĭ de francĭ pentru ca să te scapĭ de cîte-va datoriĭ?

— Destul, destul, zise Charles, toate frazele tale nu mă impresionează. Nu mĭ-aĭ istorisit de cît invențiĭ saŭ imaginațiĭ. Nimic din tot ce mi-aĭ spus nu-ĭ adevărat.

Și cum să cred să Mihaĭ Berthier nu e mort, cînd eŭ și tot Parisul am fost la înmormîntarea luĭ?

Și gelozia sa nebună izbucnind răŭ:

— Da, el a murit într'un mod stupid ca cel de pe urmă cerșetor. Nu poțĭ fi vecĭnic fericit.

Două-zecĭ și cincĭ de anĭ a fost răsfățat și adorat, și acum zace sub pămînt, putred și ros de vĭermĭ.

Aĭ o asemănare foarte vagă cu dînsul. Dar în aceste haĭne se vede cît de colo că nu eștĭ de cît un simplu lucrător.

— Haĭde, Charles, nu spune prostiĭ — zise Mihaĭ—vino ĭar lîngă mine, fiĭ prietenul meŭ cel ĭubit, căcĭ știĭ că te ĭubesc. Iți voiŭ rămîne pe vecĭ prieten,

Acum vreĭ să mă ajuțĭ? Iți cer un lucru mic. Am nevoĭe de cîte-va detaliĭ; vreĭ să mi le daĭ?

Această energie și dulceață păreaŭ a-ĭ scoate din fire pe Charles.

— Da, da, zise el, vroĭ să te ajut, dar nu așa cum te așteptĭ. Voĭ chĭema, de o pildă, pe portarul meŭ, care-mĭ este devotat, și te voĭ trimite cu el ca să te bage în celula de nebunĭ din carĭ aĭ scăpat.

Se sculă și continuă, îndreptîndu-se spre ușă:

— Ah! Eștĭ Baronul Berthier... Eĭ bine!... fie-care la rîndul săŭ!... Te-aĭ bucurat în de-ajuns de viață...

Dar Mihaĭ îĭ apucă înainte și se puse în fața ușeĭ. Il strînse pe Charles de gîtlej din toate puterile sale, și cu o forță herculiană, îl aruncă din noŭ în spre biuroŭ și-l făcu să cază pe scaunul de pe care se sculase.

Charles, aproape zugrumat, cu fața congestionată, nu maĭ făcea nicĭ o mișcare.

Mihaĭ zări un vechiŭ cordon de clopot, care fusese pus ca podoabă pe sobă; îl luă, îl tăĭa în două și legă bine pe sceleratul de mîĭnĭ și picĭoare. După ce-ĭ maĭ astupă gura cu un șervet, îl privi cu sînge rece și-șĭ zise:

— Trebuĭe să-l fi strîns prea tare. A căpătat, se vede, o congestie care ar putea să devie mortală!

Dacă moare, maĭ bine pentru dînsul... un scelerat maĭ puțin pe pămîntul ăsta.

Dar dacă va maĭ trăi... să se roage luĭ Dumnezeŭ ca să nu mă maĭ întîlnească.

Lăsă lampa jos și eși liniștit pe poartă, ca și cînd nu i s'ar fi întîmplat nimic.

— Să vedem dacă și Martin Fontenay prețuĭește cît acesta... Acolo aș avea o decepție și maĭ mare...

Martin Fontenay se mutase, afacerile mergînd maĭ bine, la Passy, Rue de l'Assomption.

Dădu noua adresă birjaruluĭ care se întîmplă a fi un om de treabă. Acesta dădu bicĭ caluluĭ și plecă murmurînd:

— Nu's încă nicĭ zece ceasurĭ. Dacă pasagerul meŭ mă lasă după această cursă, voĭ putea să maĭ apuc poate eșirea din unele teatre...

Din ceĭ zece francĭ de la Bastien, luĭ Mihaĭ îĭ rămăsese în de-ajuns pentru a plăti ora pe care o datorĭa birjaruluĭ și pentru a-ĭ da acestuĭa un bacșiș bun.

XI

Inimĭ de aur

Hotelul în care locuĭa Fontenay nu era nicĭ mare, nicĭ luxos.

Cincĭ metri departe de stradă, se vedea o clădire mică, simplă și neîmpodobită jos, două ferestre și o ușă; sus, treĭ ferestre și de-asupra o mansardă, aceasta era fațada hoteluluĭ.

Dar vara, mica grădină era plină de florĭ trandafirĭ, garofe, iasomiĭ, rozete și altele de carĭ îngrijea însușĭ Fontenay în orele sale libere.

Și totul era așa de frumos aranjat și așa de bine îngrijit, în cît toțĭ trecătoriĭ se opreaŭ și privind prin grilaj ziceaŭ:

— Oh! ce cuĭb frumos... ce drăguță e această casa!...

După ce dădu drumul trăsureĭ, Mihaĭ sună la poartă.

Casa era încă luminată, decĭ locuitoriĭ eĭ nu se culcaseră încă.

O servitoare mică eși la poartă, căutînd să vază cine e.

Luna lumina așa de tare, în cît țĭ se părea că e ziuă.

— Ce pofteștĭ? întrebă servitoarea pe Mihaĭ.

Acesta-șĭ ridică pălăria așa în cît se putea bine vedea toată fața sa:

— Am nevoĭe de a vorbi cu D. Martin Fontenay. Știŭ că e tîrziŭ, dar pentru că nu pot să-țĭ daŭ numele meŭ, spune D-luĭ Fontenay că nu trebuĭe să-ĭ fie frică de a mă primi.

(Va urma).

CASA DE SCHIMB

NACHMIAS & FINKELS

No. 2, In nóul Palat Dacia-România, str. Lipscan în fața palatuluĭ Bănceĭ-Naționale

Cumpără și vinde efecte publice și face orĭ-ce schimb de monezĭ.

Cursul pe ziua de 6 Iulie 1896

		Cump.		Vând	
4%	Rentă Amortisabilă . . .	87	—	87	75
5%	„ Amortabilă	99	—	100	—
6%	Obligaț. de Stat (Cov. R.).	100	50	101	50
5%	„ Municipale din 1883	96	50	97	50
5%	„ „ „ 1890	95	—	96	—
5%	Scrisurĭ Funciar Rurale , .	91	—	91	75
5%	„ „ Urbane .	87	75	88	50
6½%	„ „ „	—	—	—	—
5%	„ „ „ Iașĭ	82	—	88	—
	Acțiunĭ Banca Națională .	1610	—	1620	—
	„ „ Agricolă .	195	—	205	—
	Florinĭ valoare Austriacă .	2	10	2	12
	Mărcĭ germane	1	23	1	25
	Bancnote Franceze . . .	100	—	101	—
	„ Italiene	90	—	95	—
	„ ruble hârtie . .	2	65	2	74

Proprietar, CONST. MILLE

Tipografia ziaruluĭ „Adevĕruluĭ“ Pasagiul Bănceĭ Naționale